

Seg skal tilføje, at det har forundret mig, at man nu saa stærkt vil forcere en Indkomststat ind i Kjøbstæderne, naar man seer hen til, at man der ved Hjælp af Formue- og Veilighedsstatten hidtil har lignet et langt høiere Totalbeløb, end der her Tale om. I Aarhus f. Ex. har man gennem denne Beskatningsmaade aarlig lignet henved 40,000 Rd., mens man efter den Indkomststat, som her skal gjøres gjældende, ikke — saavidt jeg skjønner — vil komme til mere end nogle og tyve Tusinde Rigsdaler. Det kan ikke Andet end fremkalde nogen Forvirring, naar to Beskatningsmaader, der paa en Maade staae hinanden saa nær og dog i deres Væsen ere saa forskjellige, løbe ved Siden af hinanden og bringes til Udførelse af de samme Bigningscommissioner; men hvorfor sætte den Stattemaade, som har Hævd for sig og gaaer saa godt, selv med store Beløb, tilside? Dette Spørgsmaal foreligger imidlertid ikke under disse Paragrapher, og jeg skal derfor ikke videre komme ind derpaa.

Ordføreren: Med Hensyn til den ærede sidste Taler, som i mine Ord har villet finde en Antydning af, at det ikke var Hensigten at afstafte Formue- og Veilighedsstatten i Kjøbstæderne, skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg ikke paa nogen Maade har nogen Bemyndigelse til at udtale, hvad der er Hensigten eller ikke Hensigten. Jeg har selvselgelig kun kunnet tale om, hvad der er min personlige Betragtning af dette Spørgsmaal, og den gaaer ikke engang saa vidt, som det ærede Medlem har opfattet det. Jeg har kun meent at ville sige, at dette for mig var et tvivlsomt Spørgsmaal, idet jeg erkjender, at der er meget, som taler for den nuværende Beskatning efter Formue og Veilighed i Kjøbstæderne, og at jeg ikke for Dieblirket seer mig istand til at udtale nogen afgjørende Mening om, hvorvidt denne Beskatning bør bestaae uforandret eller skal underkastes Reformer.

M. Sæge: Dersom man ikke vil have en Lov, medmindre den er aldeles feilfri, saa faaer man vistnok ingen, og mindst en Indtægtsstatslov. Spørgsmaalet er altsaa nu, om det foreliggende Forslag er nogenlunde frit for Feil, eller om det Endringsforslag, der er

foreslaaet af flere ærede Medlemmer, er bedre end de af Udvalget foreslaaede Endringer. Jeg drifter mig til at troe, at det høie Thing vil gjøre vel i at følge Udvalget i det Hele taget og ganske specielt ligeoverfor det Forslag, som er stillet af flere ærede Medlemmer, og som nu har været paa Omløse. Dersom det ærede Medlem for Frederiksborg (Warberg) havde Ret i, at en Kone — jeg kalder det nu en Hustru — er en Byrde, saa saa det tilvisse sørgeligt ud for Landet. Jeg har den Overbeviisning, at det at have en Hustru netop er vor Rigdom, og at det er en — ja, lad mig kun sige — uforfvarlig Maade, hvorpaa man har talt om det Bedste, der er i Samfundet, en god Hustru. Hende ville de ærede Forslagsstillere have stillet op som en Gjenstand, der er saa besværlig, at der af den Grund skal skee en Skattenebsettelse. Men lader os gaae hele Landet igjennem, lader os gaae ind i hvilken som helst Bondeggaard, og vi ville da finde, at, hvis der hersker Velstand og Velbefindende, saa er det hovedsagelig Hustruens Skyld; det er paa hende, at egentlig det Hele eller dog Hovedparten berøder. Jeg har kjendt mangfoldige slette Mænd, som kom slet ud af det, fordi de vare daarlig gifte, og jeg har kjendt mangen en daarlig Mand, som kom godt ud af det, fordi han havde en prægtig Hustru. Det gaaer virkelig ikke an at opstille det Slags Forslag; thi dersom det stillede Forslag gaaer igjennem, saa er egentlig hele Loven spoleret. De maae da, mine Herrer! begynde ganske forfra, og de ville finde, at, hvis vi ville ændre paa den Maade, ville vi tabe os i en saadan Masse af Modsigelser, at det vil være umuligt at faae noget ordentligt Resultat ud. — Dersom det nu virkelig skulde være rigtigt, at der gives Afslag for Børn under 14 Aar, skal der saa ikke ogsaa gives noget Afslag for Børn paa 15 til 17 Aar, som ere syge? Skal der gives Afslag for Hustruen, hvorfor skal der da ikke gives Afslag for en Søster, som en Mand har at forjærge? En Mand har maastee gamle, fattige Forældre, som han hjælper; skal der da ikke gives ham Afslag derfor? (Mørk: Det staaer i § 12!) Den Paragraph skal jeg strax komme til. — Kort sagt; dersom vi paa denne Maade ville